

«La gènesi del fer»

Pep Aymerich

Cicle *Desplaçaments. Ressonàncies contemporànies*

Del 7 de maig al 5 de juliol de 2021

Espai Montgrí - Museu de la Mediterrània

Pep Aymerich en aquest projecte de *La gènesi del fer* es proposa recrear l'inici de l'especificitat humana, l'*Homo faber*, l'inici del fer de la humanitat.

Aquest origen del fer, condició pròpia entre la resta de mamífers, es manifesta com a nucli conceptual en diferents aspectes de les obres que s'exposen. Així doncs, en el cos i a través de la mà com a via de relació amb el món exterior; en les eines com a primers objectes de mediació entre l'humà i el món natural; en la transformació humana del món a través de les eines o en l'acció mateixa del fer, cristal·litzada en el gest de colpejar el còdol. Aquest còdol que gràcies als cops intencionats i precisos esdevindrà la primera eina, representada en el *Pic del Montgrí*, inici i conseqüència de l'evolució i transformació del món durant mil·lenis.

Així doncs, des de la pedra que esdevé eina, i potser per això mateix un tresor, l'ésser humà continua transformant i especialitzant les eines que es proposa de manera il·limitada i creadora.

La instal·lació que es presenta conté una col·lecció d'eines de picapedrer (malls, maces, macetes, buixardes). Totes elles, però, no deixen de ser millores específiques del *Pic del Montgrí* i, com diu Juhani Pallasmaa al llibre *La mano que piensa*, les eines son extensions de la mà humana que n'alteren les seves possibilitats i capacitats naturals.

Aram Aymerich

Pep Aymerich (Sarrià de Ter, 1962) és un artista visual de formació pràcticament autodidacta. Comença de ben jove a treballar com a aprenent en una fusteria i, fins a l'actualitat, combina aquestes dos vessants: la d'artista visual i la de fuster. En aquest sentit, per Pep Aymerich pràctica artística i ofici són pràcticament indissociables: l'una beu i s'emmiralla en l'altra, i viceversa.

El domini acurat de la tècnica -fruit del treball i de l'ofici de fuster- el du a explorar les múltiples possibilitats del material i comença a experimentar en l'àmbit de l'escultura, així com en el de la instal·lació i la performance.

El seu treball, de fort caràcter introspectiu, es caracteritza per la recerca i interpretació del jo, però d'un jo en relació amb l'altre, la matèria i l'entorn.

Tal com ell mateix afirma, en la seva pràctica hi són sempre presents tres aspectes: el pensament, el sentiment i el fer.

Probablement, l'acció o performance que millor assenyala aquesta conjunció entre l'ofici i la pràctica artística és *La cadira*, en la qual, al llarg de dues hores, l'artista es proposa construir una cadira de fusta a partir d'un tronc de pollancre o castanyer. En aquesta acció es conjuguen també moltes de les característiques de la pràctica artística de Pep Aymerich: el treball i el fer, la fragilitat poètica o la consciència plena d'un cos en acció.

Des de 1986 ha realitzat accions i performances a Girona, Barcelona, Madrid, Pontevedra, França i Londres i ha presentat diverses exposicions individuals en diversos espais i galeries de la ciutat de Girona i de la província, així com a Barcelona. D'altra banda, al llarg de la seva trajectòria, ha creat diferents escultures públiques per als municipis de Banyoles, Sarrià de Ter, Celrà i Seül (Corea del Sud). L'any 2006 va ser guanyador ex aequo de la Biennial d'Art de Girona amb la peça *El dins per veure*.

Més informació: www.pepaymerich.com